

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

256. An regulares possint uti suis privilegiis, etiamsi contra illa habuerint
contrarium susm? Et an privilegia regularium per non usum non
præscribantur nisi per centum annos? Ex p. 3. tr. 2. r. 88.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](#)

dulgent. cap. 24. in fine, sub verbo, videtur, dicat non fuisse promulgatam, aut viu receptam hanc reuocationem Gregorij; oppositum tenet Flavius Cherrubinus, in *Compendio Bullarum* tom. 2. *constitution.* 9. *Gregor XIII. Schol.* 1. Quaranta ad eamdem Bullam; Paulus Piasecius in *praxi Episcop. 2. part. cap. 3. artic.* 6. *num. 8.* Emanuel Rodriguez tom. 3. *ques. 7. 4. art. 16.* Tamburini, tom. 1. de *sigre Ab. dis. 17. ques. 1. num. 16.* & ita censeo cum eisdem, & aliis, Ita Braus, quibus ego addo Bassavum ver. *Privilegium 4. numer. 8.* & Machadum tom. 2. *libr. 4. part. 6. tractat. 10. docum.* 1. *numer. 4. vbi* sic affert. [Pero basse de aduerter, que aunque Pio V por dos constituciones concedio a los Religiosos que pudiesen predicar sin licencia del Obispo y no obstante que ello contradixisse, reuocando con ellas mucha parte de lo dispuesto por el Concilio Tridentino en favor de los Obispos. Despues Gregorio XIII, reuoco esas constituciones, reduciendolas a los terminos del Decreto comun y Concilio, y aunque es así, que el mismo Pontifice Gregorio XIII, confirmó de nuevo a los Religiosos Mendicantes los priuilegios que en esta razon les ania concedido Pio V. por las constituciones referidas; en la misma confirmation puso clausula de que se entendiesen sin perjuicio de lo dispuesto por el Concilio Tridentino.] Ex his Pellizarius in *Man. Regul.* tom. 2. *tract. 8. cap. 1. sect. 4.*

Sup. hoc in n. 8. 1. querit, an Regulares faltem in foro conscientia Resoluⁿmor, tis possint in presentia vti suis priuilegiis, quam prae*terea* si uis expresse reuocatis in Concilio Tridentino? Et gnanter in § respondet, non posse; & hoc ex clausula exceptiva, Quarta de Cato & seqq. qua post Tridentinum vti solent omnes Pontifices & in aliis in confirmatione priuilegiorum: Dummodo Concilio Tridentino non sint contraria: Quæ clausula, si non intelligatur de Priuilegio a Tridentino reseruatis, aut reuocatis, non appetet, de quibus debet intelligi, & quorū toties repetatur; præterea

Sup. hoc latissime supra Quam quod viuæ vocis oraculum, quo nituntur Henriquez l. 7. cap. 24. *num. 8.* & Rodriguez tom. 1. *ques. 8. 249. 250.* & *articul. 9.* aliquæ oppositum sustinentes, non solum 252. *Obit.* alioque reuocatum a Gregorio XIII. sed etiam a Gregorio XV. & Urbano VIII. in reuocatione generali viuæ vocis oraculorum Religiosis conceleborum; vt proinde opinio Henriquez & eius asseclarum in praesentia nullo modo possit sustineri. Ita Pellizarius.

Sup. hoc su. 2. Notandum est tamen hic, quod quando Papa præ in Resol. confirmans priuilegia Regularium, addit supra dictam clausulam, Dummodo Concilio Tridentino & in alio non sint contraria, non intendit reuocare nisi ea priuilegia, quæ præfato Concilio, ita sunt contraria, vt totam, & si ab eo expresse reuocentur (quale erat, quod Regularates possint recipere Ordines Sacros ante statuētum, & eius assignatam in Tridentino less. 2. cap. 12 quod ibidem expresse abrogatur); non autem intendit derogare priuilegii, quæ quoq; modo sunt contraria Concilio Tridentino, sed ab eo in terminis non abrogantur; quale est priuilegium, quod idem Regulares habeantur.

*Sup. hoc in bant, vt possint ordinari extra tempora; quod quidem tom. 2. tr. 1. est contrarium dicto Consilio oppositum statuenti less. Ref. 8. & in alio eius primæ an-*not. *citata cap. 8. & tamen, quia ei in Concilio non derogatur expresse, cadit sub generali confirmatione priuilegiorum factam cum prædicta clausula, dummodo Concilio Tridentino non sint contraria. Priuilegia autem Regularium, quæ expresse reuocantur in Concilio Tridentino colliguntur à Ioanne de la Cruz in epitome l. 2. cap. 3. diet. 6. & facile reperiuntur in ipso Concilio. Vide Portell. in *dubis Regul. ver. priuilegium*, numero 3.*

RESOL. CCLVI.

An Regulares possint vti suis priuilegiis, etiam si contra illa habuerint contrarium usum?

Et an priuilegia Regularium per non usum non prescribant nisi per centum annos? Ex p. 3. tr. 1. Ref. 88.

§. 1. A Ffirmatiu^r respondeo, & ita docet Portell. in addit. ad dub. Reg. ver. priuilegium, numero 4. vbi sic ait. Quia modus frequentius amittendi priuilegia inter Regulares, est non vius, seu contumelias, liber pro Religiosorum quiete hic transferre verba, quibus Eugenius IV. concessit Congregatione S. Iustiniæ Benedictinorum, vt possint vti suis priuilegiis, etiam si contra illa habuerint contrarium usum habetur concessio in Bullar. Rodriguez fol. 29. col. 1. vbi Papa sic concedit. Ut si quandoque contingat aliquem, aut plures actus contraria huic modi aut quemque alia priuilegia, indulta, gratias, immunitas præfatae Congregationi concessa, aut ipsum aliquod a quocumque cuiuscumque conditionis gradus, seu status existat ex negligentiā, vel ignorantia prædictum, vel futurorum, quibus haec conceduntur, aut alia quavis causa, propter quam alter fuit attentatum, vel pro tempore obseruantur ignorantes, vel scientes, nullum tamen præiudicium decrevit priuilegiis, Indultis, gratiis volumus generari, sed in suo vigore, ac robre permanere. Sic ibi Summ. Pontifer, & Portell vbi supradic: quod est valde notandum pro Regularium consolacione.

2. Nota etiam quod Id. de la Cruz de statu Resol. cap. 3. *dubit. 2. conclus. 2.* refert quandam Bullam, per quam concessum est Benedictinis, ne contra illos, non per centum annos, prescribantur priuilegia per non usum.

RESOL. CCLVII.

An Regulares communicantes in priuilegiis, continent in paens illius Ordinis, de cuius priuilegiis participant?

Et docebat priuilegium communicabile posse ab aliis Regularibus exhiberi, quasi sub nomine propria Religiosis transcriptum, & concessum abque nota salutari. Ex p. 1. tr. 12. & Mise. 2. Ref. 5. alias 35.

§. 1. A Ffirmatiu^r respondet Pellizarius in *Man. Regular. tom. secundo*, tractat. 8. capite 1. sectione 3. numero 48. Si dicit æ pœna, ac prohibitions, ait, sicut odiosa Religiosis in particulari, vt censeantur favorabiles toti Religioni: lecus si ex sunt odiosi, & Religiosis in particulari & toti Religioni, Dicit quod in priori casu pœna, ac prohibitions continuationem favoris, in posteriori vero odio; sicut precepit regula iuris: odio restringi oportet, fauores ampliari. Et addit sensisse multos doctos recentiores a iis confutatos.

2. At ego magis adhæreo negatiu^r sententie quam communiori, & ideo illam tenet Lezana in *Sunna* tom. 2. capite 1. numero 51. Bordoni in *confessio Regular. tom. 2. refol. 5. i. num. 94.* qui citat etiam Sigismundum à Bononia, Rodriguez, Mirandam, & alios; quibus ego addo Hieronymum Garcianum in *Politice Regular. tom. 1. tract. 8. difficult. 1. dub. 4. mm. 4.* vbi sic ait: [Lo mismo digo de la pena, y censura. De suerte que no porque fulmineo censura contra una Religion, han de participar las otras deella; lo uno porque odiosa sunt restringenda; y lo otro, que nunca el Pontifice quiere que en esto una communicatione,